

SZILÁGY-SOMLYÓ

TÁRSADALMI HETILAP.

Megjelenik minden csütörtökön.

Előfizetési díjak:
egész évre 4 frt, fél évre 2 frt; községi jegyzőknek és tanítóknak egész évre 3 frt.
Magán hirdetések díja:
Háromszor hasábozott garmond sorért 5 kr; bélyegdíj minden beiktatásért 30 kr.
Hivatalos hirdetések díja:
Egyszeri közlésért tekintet nélkül a szöveg nagyságára, bélyegdíjjal, nyugtábólélyeggel és támlappal együtt 3 frt.
Nyitlár soronként 30 kr.
többszöri hirdetésnél kedvezmények nyújthatók.

A lap szerkesztését illető levelek a szerkesztőséghez, pénz küldemények és hirdetések a kiadóhivatalhoz címezendők.

Kéziratok nem adatkak vissza.

Bérmintelen levelek csak ismert kéztől fogadhatók el.

Még egyszer a szőlőujításról.

Ne tünjék fel e lap türelmes olvasói előtt, ha ismét ugyanazon kérdéssel foglalkozunk e helyen, melyet már annyiszor és annyiszor tárgyaltunk, s amely felett legközelebből „Egy időszerű kérdés” című közleményünk is szólott.

Értjük elpusztult szőlőink rekonstrukciójának kérdését.

Hogy vidékünk szőlőtermelésének legkezdetéhez is elérkezhessünk, kifejtettük lapunk ez évi 3-ik számában, hogy egyik lényeges feltétel, különösen a falusi kisebb szőlőterületek rekonstrukciójánál a hegyközségek szervezése, részint mert társulás útján a megfelelő tőke könnyebben beszerezhető, részint mert egymástól mintegy buzdítást nyerve, a munka sikeréhez több remény lehet.

Ez alkalommal egy más idevágó s egyfelől Szilágy-Somlyó város szőlőbirtokosait közvetlenebbül érdeklő, másfelől vidékünk szőlőujítására csaknem elkerülhetetlen tényezőről, a sokak által sokszor hangoztatott városi, vagy vidéki szőlőtelep felállításáról akarunk szólni.

Akik akár kertészettel, akár szőlészettel, akár más gazdasági ággal tüzetesebben foglalkoztak, s szerettek egy kicsit magok körül széttekinteni, lépten nyomon tapasztalhatták azt, hogy a gazdaság minden ágában mily nagy befolyása, mondhatni döntő szerepe van a gyakorlatnak, a szemmel látható, kézzelfogható eredmény látásának. Mennyivel inkább áll ez a szőlőujítás kérdésében, ahol oly ki-mondhatatlan sok előítélettel és aránylag nagy költséget, nagy befektetést s

hosszu évekre nyúló türelmet igénylő s csak évek multával kamatozó befektetésekkel van dolgunk.

Ha valahol, éppen a szőlőujítás terén van azért a legnagyobb körültekintésre, a legmesszebb menő elővigyázatra s a költsékezésnél való óvatosságra szükség. Mert egy elhibázott lépés évek során át folytatott munkásság eredményét teheti eredménytelenné s a vigyázatlanul befektetett forintok éppen akkor vesznek a semmiségbe, mikor már-már azon ponton állanak, hogy annak kamatait s kifejtett szorgalmunk gyümölcsét élvezhetnők.

Nem csoda hát, ha népünk oly végtelen nehezen megyen belé a szőlőujításba, nem csoda ha mindenki a másiktól várja a megkezdést s attól teszi függővé, hogy mit tegyen, ha látja, kézzelfogható eredményeit tapasztalja a mások fáradozásának.

Kitől várjuk, hogy városunk és vidékünk érdekében eme zászló vívó szerepére vállalkozik. A mágnásoktól a nagyobb földbirtokosoktól? Na akkor nagyon rossz helyt tapogatózunk, hisz a nagyobb birtokok csak nem kivétel nélkül haszonbérlok kezében vannak, — szőlő telepítés pedig haszonbérletől még kedvezőbb talaj és gazdasági viszonyok mellett sem várható, nem hogy nálunk várható lenne. A középbirtokos és kisbirtokos osztály úgy meg van el nem sorolható címeken terhelve, hogy a szőlőujítás körül számottevő mozgalomra ennél sem számíthatni. Az ugynevezett kis parasztagazdáktól, a volt urbéresektől pedig, kiknek tulajdonában van a legtöbb elpusztult szőlőterület, a nálók hiányzó magasabb intelligencia nem

léte miatt — éppen nem várható hatásos ténykedés e téren.

Nem vagyunk legtávolabbról sem barátai annak, hogy akár egyes osztályok, akár egyes vidékek az államra vessék magokat s attól várjanak mindenben segítséget. Azonban a filloxera vésszel szemben való védekezés, — a veszedelem országos jellegénél s a gazdaközönség oly tekintélyes nagy kontingensénél fogva — oly nagymérvű intézkedéseket követel, a melyekkel csak is az állam ereje birkózhatik meg.

Visszatérve az előbb mondottakra, hogy e város, e vidék lakossága közvetlen tapasztalatból meggyőződhesse a filloxera ellen való védekezés sikeres voltáról, föl kell állítani Szilágy-Somlyón egy állami szőlőtelepet.

Ezen telep míg egyfelől szemmel látható bizonyosságot tenne a vidék lakossága előtt az amerikai szőlőalanynok óriási tenyészképességéről s szemmel látható bizonyosságot tenne arról, hogy a rigolirozott és rigolirozatlan talaj tápláló ereje között mily óriási különbség van, — utmutatóul szolgálhatna a földforgatás, az ültetendő alanyok, a természetű szőlőfajok kiválasztása, az ótott szőlők kezelése körül követendő eljárásra s több a szőlő ujításnál első tekintetre sokak előtt kicsinyesnek tetsző, hanem a végeredményre nagyon is kiható tendenciákra nézve.

Az állami szőlőtelep létesítése föltétlen következményül hozná magával, hogy az új szőlő kultúrához megkívántató oltási, ültetési s kezelési ismeretek vidékünkön inkább elterjednének, közkeletűebbekké lennének. Pedig valljuk meg azt is, hogy azok

között a sok okok között, melyek az amerikai szőlőkultúrának általánosabban elterjedését gátolják, nem kicsiny fontosságú ám az is, hogy ha lenne is kedve egyik-másik jobb módú gazdának az újfajta szőlőültetéshez hozzáfogni, elmegy tőle a kedve, mert nem kap hozzá megfelelő munkást s a drága ültetvények bizony nem egyszer esnek áldozatul a hozzá nem értő szőlőműves buta, vagy goromba kezelésének.

Hányan ültetnének új szőlőt, ha a szükséges vad fát, vagy a kész oltoványt itt a közelben kéznél kapnák s nem kellene azokért messze vidékre, ismeretlen s akár hány esetben nem eléggé megbízható magán termelőkhöz és borsos árak mellett folyamodni.

Hogy mi mindent lehetne és eredménnyel lehetne várunk egy Szilágy-Somlyón felállítandó állami szőlőteleptől szőlőkultúránk fellendülésére, azt mind felsorolni nem célunk, de azt előre mind felsorolni nem is lehetne.

És mégis megelégszünk azzal, hogy a városi képviselő hoz egy határozatot, melyben óhaját fejezi ki egy állami szőlőtelepnek Szilágy-Somlyón felállítására. Ily értelemben felküld a miniszteriumhoz egy alázatos felterjesztést s aztán, mint a ki legjobban elvégezte a dolgát, várja az eredményt. A vidék pedig segít a várakozásban, de sem a város, sem a vidék további lépést nem tesz.

Csunyi dolog a protekció. Éppen most folyt a vicinális vasutak dolgában tíz napos országgyűlési vita egy főispán viselt dolgai felett, kit azzal vádoltak — jogosan, vagy jogtalanul, nem tartozik ide — hogy úgy épített vicinális vasutat, hogy magának, hi-

A „Szilágy-Somlyó” Tárcája.

Dalok.

Féltés.

Jaj, de bölcsen rendezték az istenek,
Hogy szárnyakat nem alkottak teneked,
Mert ha szárnynyal jöttél vón e világra,
Elrepülnél innen tőlünk
Abba a más, a fényesebb világba.

Fényes nappal a kék égre ne nézz fel,
A csillagok ne lássanak meg éjjel,
Attól félek, szerelemre gyuladnak
S földre omlik a mindenség,
A csillagok, a sápadt hold, meg a nap.

Tiszán innen . . .

Tiszán innen, Tiszán tul,
Csókot kap a csalfa legény a lánytul.
Galambjának nevezi . . .
Várjon csak rá, szüret után elveszi.

Tiszán innen, Tiszán tul
Ezer csókot kap a legény a lánytul;
Galambjának nevezi . . .
Várjon csak rá, karácsonykor elveszi.

Tiszán innen, Tiszán tul,
Elmarad a csalfa legény a lánytul.
Nem kell bizony ő neki
Ilyen-olyan, csapodárnak nevezi.

Balogh István.

Szép Helena.

Irta: Kóbor Tamás.

Szép Helena ezelőtt Giergl Zsófia volt, egy cseh házmesternek a lánya. A házmester szobából vitte utja a csillagok felé.

. . . Bolondos, szűkös idők, mikor minden áldott éjszaka kaput nyitott a szegény riporternek s szépen megköszönte az érte járó tíz krajcárt. A kicsi kézi lámpás derengve világított hajnalba s a kapualjban el-el álldogáltunk, mint a szerelmesek. Én tréfáltam, ő nevetett. S mig fölhaladtam a lépcsőn, magasra tartotta a lámpát s az utolsó fokig bevilágította az utamat.

— Most maga világít nekem Zsófi, majd ha kikerült az iskolából, én világítok magának.

— De nemcsak így, kézi lámpással.
— De nem is csak úgy 10 krajcárért.
— Hát mit kapnak a kritikusok?
— Szabadjegyet az öltözőbe.
— Jó, kap egészen a spanyol falig.
— Ha ugyan nem lesz a feleségem.
Színésznőnek legjobb, ha újságíróhoz megy.

— Féltéve, hogy nem megy egy bárhoz.

— Az már igaz. De ha nem kap, bárót, gondoljon reám. Mert én is nagy ember leszek akkorra. Elkészülök drámaímmal s akkor meglátja, többet érök egy bárónál is.

— Jó, jó; hanem aztán jól kidicsérjen ám!

Isten a tanum, hogy jól kidicsértem. Nem az újságban, hiszen ott sohasem szorult protekcióra, hanem az én szűk, szegényes, hónapos szobámban. Dicsértem a lámpája szelid fényét, mely bevilágította nemcsak háromemeletes utamat, hanem a szívemet is. Találtam abban sok csodálatos szép dolgot, melyekről eddig sejtettem sem volt, hogy benne vannak. Például az ő gömbölyű, piros arcát, gyönyörű metafórákat arról az arcról és cilingelő rimeket, hullámzó rithmusokat, melyekhez csak a szók hiányzottak, hogy a világ legszebb költeményei legyenek. Ezeket a szókat kerestem a piros hajnal hasadásáig és máig sem találtam meg. Nem is találok soha többé, mert a gömbölyű arc is kiköltözött szívemből, a rimek, a rithmusok sem rezegnek többé a lelkemben.

Zsófinak különben is valóságos házmesteri álmái voltak a jövőről, a legnagyobb boldogságát abban lelte, hogy ezután nem kell menni kinyitni a kaput, hanem ő csönget be a palotába, neki mondják, hogy kezeit csókolom, s ő ad tíz krajcárt. S nem kell többé hazudnia, mert most röstelte, hogy házmester leánya és nem kell többé két életűnek lennie. Most az iskolába takarosan, sőt elegánsan jár, de mihelyt hazaér, belebukik a hamupipőke bluzjába és horgol, köt, surol, és éjfél után nyitogatja a kaput.

— Hadd szokja meg az éjjelezést, mondta az apja.

Zsófi letette az utolsó vizsgát s lett belőle Szép Helena. A közönség adta neki ezt a nevet, annyira egészenek találta őt első szerepével, melyben föllépett. Szó-

moru estém volt akkor. Láttam őt fölragyogni, mint elsőrangú csillagot és nagyon megsajnálta magamat. Voltak nekem is álmaim a dicsőségről s lám nekem még mindig be kell térnem az én kicsi harmademeleti hónapos szobámba. Rejtegettem a szegénységemet éppen úgy, mint ő, mert az az idő örökre letűnt, mikor a művész és költő életrajzában dicsőítő passzus az volt: „szegény szülőktől származott, a nyomoron keresztül küzdött föl magát a Parnasszusra.

Aztán az a becsöngetés. A kapu is kedvetlenül nyikorgott és egy mogorva, tompa férfihang dörögött magában valami jó kívánságot. Félig meztelen kömives ember a kedves, rövid ruhás, szép lány helyett. Megálltam gépiesen a kapu alatt és kerestem őt. Aztán három lépcsőt ugorva, egyszerre, csak úgy menekültem a lámpa álmos világától és alig értem a második emeletre, ez a szerelmes férj is eltűnt már. Szép Helena, nagy művésznő vagy, — hanem — ne vedd sértésnek — mégis csak jobb voltál te nekem házmesternőnek.

Nem maradhattam meg ebben a házban. Valami gyógyítani valóm volt, a minék nem jó az itteni levegő.

Volt alkalmam tapsolni a divának, találkoztam is vele estélyeken, hangversenyeken, de ő nem nézett reám, én meg félre fordultam. Még mindig a kis riporter voltam, a drámám nem akart elkészülni. De nem azért vett semmibe, hanem mivel ő már nem volt házmester leány. Restelte a multját és én ebből a multból voltam emlékeztető mumia. Éi-

Vatatos hatalmának s magas hivatali s társadalmi állásának latba vetésével s felhasználásával anyagi hasznót sarcolt ki. E vita folyamán a legtekin-
télyesebb kormányparti és ellenzéki szónokok többféle módon adtak kife-
jezést azon nézetöknek, hogy míg az
olyas protekciót, melynek révén egye-
sek jogtalan anyagi haszonhoz jutnak,
elitelik, — az országgyűlési képviselők,
állami tisztviselők olyas tényke-
déseit, amelyek a magas állás, a hatalmas
hivatali tekintély és befolyás folytán
meg nem érdemelt anyagi hasznót
hajtanak egyeseknek, megbélyegezték;
az oly főispánt, az oly országgyűlési
képviselőt, vagy más közhivatalnokot,
ki az ő kiváló állását egyik-másik vi-
dék anyagi fejlődése érdekében fel-
használva, azoknak hazafias céltól lel-
kesedve, vasutat épít, vagy más hasz-
nos intézményt létesít, megérdemelt
dicsérettel említették fel.

Egy állami szőlőtelep felállítását
az ország háztartásában oly kicsiség,
hogy azt egy speciáliter bortermelő
vidék részére kieszközölni — éppen
most, midőn a szőlők rekonstrukciójá-
nak érdekében oly tágkörü törvény-
javaslat fekszik a képviselőház asztá-
lán — nem tartjuk olyan sok nehéz-
ségbe ütközőnek, hogy városunk és
vidékünk ez irányú jogos igényei tel-
jesülését már legközelebből ne vár-
hatnók.

Ámde a hivatalos gépezet, melyen
keresztül az állami szőlőtelep felállítá-
sára kérdésének lejáródnia kell, oly
kisebb-nagyobb kerekéből van össze-
alkotva, hogy ha azt várjuk, míg az
magától, minden segítség nélkül le-
jön, addig sok víz lefolyik a Krasznán, s
félő, hogy a szőlőtelepet is magával
viszi. Városunk képviselőtestülete, vi-
dékünk intelligens gazdaközönsége ke-
resse meg azt a kereket, amelyik a
gépezetnek gyorsabb mozgásba hozá-
talához szükséges s ne várja, míg
Szilágy-Somlyó város rideg közgyű-
lési határozatára magától kinő a Pok-
róchegyen az álmodott állami szőlő-
telep.

Vármegyénk főispánja, választó-
kerületünk országgyűlési képviselője,
ha vidékünk érdekében hathatós be-
folyásukat egy Szilágy-Somlyón fel-

állítandó állami szőlőtelep létesítése
érdekében valahára nemcsak ígéret
alakjában, hanem tényleg érvényesi-
tenék, bizonyára nem követnének el
olyan tényt, a mi a vidéknek orszá-
gos érdek rovására protegalása vád-
alapját képezhetné, — hanem teljesi-
tenék azon hivatásos kötelességet, mel-
lyet tőlük vármegyénk s különösen
Szilágy-Somlyó város és vidéke teljes
joggal megvárhat.

Böloni Sándor.

Papok gyűlése.

Érdekes tanácskozással együtt össze
Szilágyvármegye református papsága
városunkban e hó 5-ik napján.

Az egyetemes konvent határozatából
1896. év első napján tényleg életbe lépett
már amaz áldásos intézmény, mely az
összes magyarországi és erdélyrészi refor-
mátus papok özvegyei és árvái részére a
nyugdíjszabályzat értelmében 250 frt leg-
kisebb évi nyugdíjat biztosít.

Eddig az egyes egyházmegyéknek
voltak, jobbra csekély tőkével rendel-
kező s kevés nyugdíjat biztosító gyámin-
tézetei. A gyámin-tézet a mi megyénkben
már az 1835-ik évben megalakult volt
ugyan, de a régi idők mostoha viszonyai
s a pátriárkális gazdálkodás miatt volta-
képpen csak a közelebbi évtizedben kez-
dett inkább megerősödni, úgy hogy az
erdélyi egyházkerület eme legnagyobb
egyházmegyéjében a gyámin-tézet vagyona
mai napig is alig emelkedett felül a
20,000 forint tőkén s 12 frt 50 krtól 120
forintig ment az évi nyugdíj összege, —
pedig ez alaphoz minden pap fél fizeté-
sével, mint törzsbetéttel és később tíz
éven át, évenként 1—3 frt évdíjjal járult
hozzá.

Az országos ref. papi nyugdíjintézet-
nek minden pap köteles tagja lenni s be-
kell fizetnie évi fizetésének 10%-át s az-
után még állandóan fizetésének 2%-tőljárt.

Ezen most tartott gyűlésnek az volt
tárgya, hogy a megyei nyugdíjintézetet
fenntartsák-e ezután is, avagy szüntessék
be és a befizetett összegeket az egyes
papoknak adják vissza.

Nagyon bonyolódottá teszi a kérdést
az, hogy a már nyugdíjjogosultak részére
az alap igen tekintélyes részét vissza
kell föltétlenül tartani s felosztani
nem lehetne, mert a nyugdíjigények kielé-
gitése elől kitérni nem lehet. De viszont
az is terhes, hogy a kevés dotációval
bíró református pap két nyugdíjalapba
teljesítsen befizetést. Jó, ha egyiknek ele-
get tud tenni.

mint itten. A taps, a taps. Az a bűvös
semmiség, melyet nem is hall az ember,
ha neki szól. Hitetlenül rázom a fejemet,
bár emlékszem a hosszú, álmatlan éjsza-
kára, melyeket annak a sepmiségnek a
megszérszésére átvirrasztottam. Nincs az
a kincse a világnak, melynek kedvéért
annyi gyötrelmet állana ki az ember. S
bár csóváltam a fejemet ez idealismusra,
mely megveti a gyémántokat, a lelke-
mben megalázkodtam előtte, mert én azok-
kal a dicsőségszörnyűségekkel nem voltam
megelégedve. Szenvedtem a szegénység
nyúga alatt s tövises, szép pályámat ott
hagytam, mert nem terem szélein piros
bogyó az elernyedt vándornak.

Előre, előre nem a csillagok felé,
csak a nyugodalmas révbe. A ki nem
éri el a csillagokat, az nem érdemi meg,
hogy elérje. A kinek nincs lelke, hogy a
dicsőség kedvéért elhagyja gyémántjait,
az dicsőségével nem keresheti meg őket.
Állj be napzámosnak, vagy miniszternek,
de a lantot tedd le.

Hová lett az a szép ragyogó csillag.
Befutotta fényes útját és letűnt. Talán az
új csillagok fénye homályosította el, talán
hódolói türelme nem győzte bevárni a
rózsát termő véget s más felé fordultak,
vagy egy fagyalt rontotta meg hangszá-
lagait? Megírtam a hirt, hogy szép He-
lena megvált a mi színházunktól s a vi-
dékre megy vendégzerepelni. Jöttek is a
tudósítások. Boldog szép Helena, neked
mindegy, hogy grófi keztyűs kezek, vagy
kérges parasztnyerék produkálják a bű-
vös lármát, mely neked oly kedves. Köny-
nyű lélekkel lemondasz a gyémántokról
és más szűkebb világ egén ragyogsz épp
oly boldogan, mint az előtt.

A világ hamar felejt. S a fűzfapoéta,
ha leteszi a lantot, szintén kigyógyul
verset produkáló szerelméből. Nincs szűk-
ségem inspiációra, megházasodtam. Van
feleségem, három gyermekem és egy kis
házam. A feleségem apró marhát nevel

Hosszas elkeseredett vita után szava-
zásra került a dolog, de megállapodásra
a szavazás befejeztével sem jutottak. A
felosztás mellett szavazott tizenöt, ellene
tizennégy. Végül az elnöklő Viski Pál
esperes is beadván szavazatát a gyámin-
tézet fennállása mellett, most már mind-
két részen 15—15 szavazat állott.

Ekkor aztán megindultak a különböző
indítványok. Egyik azt javasolta, tartsa-
nak nyomban új szavazást, a másik hogy
küldjenek szét a papokhoz felhívást, hogy
írásban küldjék be szavazatukat egy e
végre kiküldendő bizottsághoz, — másik
meg azt indítványozta, hogy hívjanak
össze sürgősen új közgyűlést, más meg
azt proponálta, hogy az elnök, mint rész-
vényes szavazott, hát szavazzon úgy is,
mint a gyűlés elnöke, s az ő szava döntse
el végérvényesen a vitát.

Elvégre is abban állapodtak meg,
hogy felterjesztik a jegyzőkönyvet az
egyenlő szavazatokkal az igazgatótanács-
hoz, hadd csináljon vele azt, a mit jó-
nak lát.

A földmives és munkásnép felhozatala a kiállításra.

A földmives és munkásnépnek az ezred-
éves kiállítás és a fő- és székváros megte-
kintése céljából tervezett tömeges felrándu-
lásaik tekintetében a kiállítási igazgatóság a
következő tájékoztatást adta ki.

A kereskedelemügyi m. kir. minister
ur, mint az ezredéves kiállítás országos bi-
zottságának elnöke, messzemenő könnyíté-
sekkel óhajtván lehetővé tenni az ország
földmives- és munkás népének az ezredéves
kiállítás és a fő- és székváros megtekintését,
elhatározta, hogy a nagyobb tömegekben
felrándulók részére:

Utazási költség. a) A m. kir. államvas-
utak és ezeknek üzemében álló vasutak vo-
nalain 50%-nyi mérséklést engedélyez a
zónarendszerű személydíjszabás szerinti III.
osztályú menetjegyekből, továbbá intéz-
kedik, hogy a nem állami kezelés alatt álló
vasutak vonalain, nemkülömben a gőzhajó-
zási társaságok által fenntartott személyjára-
tokon hasonló értékű kedvezmények adassanak.

Szállás b) Ezer személy befogadására,
katonaágyakkal felszerelt barakkot épített a
kiállítás közelében és ebben 10 krért nyújt
egy-egy személynek 1—1 napra szállást.

Élelmezés. c) A barakkal kapcsolatosan
népkonyhát állít és ebben 10 krért ad egy
tál meleg ételből álló ebédet vagy vacsorát.

Kalauzolás. d) Díjmentesen megfelelő
számu és nyelvismerettel bíró kalauzokat
bocsát az érkező csoportok rendelkezésére,
kik hivatva lesznek a csoportokat egész itt

és zöldséget termel kis kertünkben. Járak
kaszinóba és tarokkozom a notabilitások-
kal. Egy vidéki lapszerkesztőnek éppen
annyi tekintélye van, mint a mennyi kell
a háztartáshoz. Vezércikket és minden
egyebet írok, de verset soha. Azaz egy-
szer, egyetlen egyet még írtam, de nem
adtam ki. Valami posthumus melegség
lengett át szívemen, midőn újra utoljára
álltam szembe szép Helenával.

Tomboló taps fogadta minden ének-
számát, melyet az ő szegény megfogyott
hangján énekelt. Virágbokréta, koszorúk
nyultak ő fele és ő megköszönte őket
nyájasan, mosolyogva. De fölönás után,
a mint az ablakon keresztül, mely a szín-
pad átjárójául szolgált, kilépett a piszkos
vendéglői udvarra, a hol a nagyérdemű
közönség frissen csapolt sört ivott s
egyik-másik mecénás a közreműködőket
is kínálta, fásult, fáradt, tompa kifejezés
ült az arcára.

— Utálatos, utálatos, — mondotta ke-
sere-
rűen. Piszkos, buta embereknek irigy,
tehetetlen társakkal durva, szellemtelen
szerepeket játszani, mindezt egy nyomo-
rult gázsíért, melylyel a direktor adós
marad.

— Szegény szép Helena, hát nem
mindegy, hogy kik, meg hol verik össze a
tenyereiket.

— De hát miért nem hagyja el ezt a
nyomorult pályát, a melyen semmi sem
boldogítja.

S ekkor rám nézett az okos, hideg
szemével s olyan hangon, a melyen va-
lami magától értetődött szokás mondani,
válaszolta:

— Hiszen csak kell valamiből élni?...

időzésük alatt a szűkeges felvilágosítások-
kal, magyarázatokkal támogatni és kísérni.

Belépti jegyek. e) Husz krajcárra mér-
sékelt belépti jegyeket adat ki a kiállításra.

Jegyfüzetek. f) Jegyfüzeteket hozat for-
galomba a kiállítás igazgatósága útján, me-
lyekben a menetértíjegy, szállásutalvány, a
kiállításba való belépésre jogosító jegyek,
az ebéd-, illetve vacsorajegy együtt foglal-
tatik s melyekért a díjfizetés egyszerre és egy
összegeben történvén, az utazás kényelme biz-
tosítottatik.

Összköltség. Ezen felsorolt kedvezmé-
nyek mellett lehetővé válik az, hogy a XIV.
zónához tartozó vidéken lakó egyén 2 napi
tartózkodása egészben 5 forint, a VIII. zó-
nához tartozó vidékek lakossága (az élelme-
zést, szállást, belépti jegyet beleértve) 3 fo-
rint költséggel teheti meg az utazást Buda-
pestre és vissza.

Szervezés. A tömeges felrándulásokat a
törvényhatóságok élén álló főispánok, mint
a kiállítás kerületi és helyi bizottságainak
elnökei, az e célra alakított bizottság avagy
a közizgatási tisztviselők közreműködésé-
vel szervezik. A résztvevők előjegyzése, a
részvételi díjak beszedése, a jegyfüzetek ke-
zelése és kiosztása, a felrándulás időpontjá-
nak, az utazás programjának megállapítása,
vármegyénként, vagy ezeken belül kerüle-
tenként a főispán, illetve a közreműködők
által eszközöltetik.

A kirándulásban nők és gyermekek is
vehetnek részt; gondoskodás fog történni
arról, hogy a nők külön barakk-osztályban
helyeztessenek el.

Utazás és tartózkodás. A kiránduló cso-
port az intézők által kijelölt vezetőkkel
együttessen utazik a fő- és székvárosba s
ugyanazon vonattal hagyja el Budapestet.

A kirándulók külön vonatot is vehet-
nek igénybe, ha az egészben fizetendő menet-
díj által a megleendő ut minden kilométere
után 2 forint 40 kr. biztosítottatik a m. kir.
államvasutnak. E határozmány alól az igen
távol fekvő állomásokról utazó csoportokat
ezemben is, ha a kirándulók száma az 500-al
eléri, a kereskedelemügyi m. kir. miniszter
úrtól esetre-ketre kikérendő engedély alap-
ján, kivételek is lesznek tehetőek.

Az egész csoportnak a tartózkodás egész
ideje alatt való együttmaradása feltétlenül
kötelező.

A kirándulókat érkezésüknél a kiállítás
kalauzai fogadják és kísérik szálláukra, on-
nét a kiállításba. A délutáni órák a város
nevezetességeinek megtekintésére lesznek for-
ditandók.

Gondoskodás történik arról, hogy azok,
kik a színházakat látogatni akarják, azt ka-
lauzok kíséretében, kivételes áron kiadandó
jegyekkel tehessek.

Mindenkinek, a ki ezen kulturpolitikai
szempontból jelentékeny országos mozgalom-
ban tevénekdni óhajt, a ki a nép érdekeit
a szíven viselvé, a tömeges kirándulások
eszméjét terjesztetni óhajtja: a kiállítás körü-
leti és helyi bizottságai és első sorban a
törvényhatóságok élén álló főispán és ennek
megbízásában eljáró közigazgatási tisztvise-
lők készséggel fognak a további részletekre
nézve felvilágosításokkal szolgálni.

Városunk a milleniumon.

Szilágy-Somlyó város az ezredéves
kiállítás történelmi főcsoportjába több
érdekes régi okmányokat jelentett be.
A kiállítás rendező bizottsága ezek kö-
zül kiválasztván a legérdekesebbeket, a fel-
küldésre végleg megjelölt okmányok jegy-
zékét közérdekű voltánál fogva követke-
zőkben egészben közöljük:

1) Báthory István lengyel király és
erdélyi fejedelem 1577. október 1-én Ma-
rienburgban kelt privilegialis levele, 2 drb.

2) Báthory István 1577. okt. 1-én
Marienburgban kiadott kétrendbeli privi-
legiuma 2 drb.

3) Báthory Zsigmond erdélyi vajda
privilegialis levele kelt Tordán, 1589. áp-
rilis 25-én 2 drb.

4) Báthory Gábor erdélyi fejedelem
privilegialis levele, kelt Fejérvárott 1613.
márc. 10-én, 4 drb.

5) Bethlen Gábor erdélyi fejedelem
privilegialis levele, kelt Megyesen, 1615.
március 6-án.

6) Rákóczy György fejedelem pri-
vilegialis levele, kelt Kolozsvárott 1635.
dec. 31-én 2 drb.

7) Rákóczy György privilegiuma,
kelt Kolozsvárott 1638. dec. 18-án.

8) Barcsay Ákos fejedelem privile-
giuma, kelt Szász-Sebesen 1659. június
15-én.

9) Apaffy Mihály fejedelem privile-
giuma, kelt Fejérvárott, 1670. febr. 25-én.

10) Apaffy Mihály fejedelem bizto-
sító levele, kelt Fehérvárott 1676. június
15-én.

11) Itélőmesteri Transumtum 1791. aug. 8-án Kolozsvárott kelt, melyben több privilegialis levél van u. m.:

Rákóczy György 1638. dec. 18-ról. Apaffy Mihály 1676. jun. 15-ről. Barcsay Ákosé 1659. jun. 15-ről. Báthory Istváné 1571. okt. 1-ről. Báthory Zsigmondé 1589. apr. 25-ről. Báthory Gáboré 1613. márc. 10-ről. Báthory Istváné 1571. okt. 1-ről. Bánffy Farkasé 1755. okt. 20-ról. Bánffy Farkas levele. Siményfalvi János prokurátor levele, kelt 1770. okt. 28-án.

12) A város részére 1823. aug. 2-án kiadott statutumok.

13) A vármegyei törvényes táblának statútuma 1764-ből.

14) A városi határ és hegybirák Instructioja 1771. június 17-ről.

15) A városnak hegyi statútuma, a tanács által kidolgozva, 1826. dec. 29-ről.

16) A városi senátusnak kérelme az iránt, hogy a néhai Ákosi Ferencz maradékai által az atyjok számadására kitett nehézségbeli summa megfizetésére tétessen rendelés.

17) A városi senátusnak kérelme néhai Ákosi Ferencz számadásbeli difficultás tárgyában 1781. márc. 28-án.

18) Szendrey D. János kötelező levele 1787. márc. 3-ról.

19) A korcsmák kezeléséről szóló számadási könyv 1768—1775-ig.

20) Csillag Mihály városi hadnagy számadása a város jövedelméről. 60 drb. 1785—86-ból.

21) A város jövedelméről szóló számadások 43 drb. 1786—87-ből.

22) Ifiai László városhadnagy számadása 1787—88-ból.

23) Farkas József városgazda számadása 1804—5-ből.

24) Farkas József városgazda számadása 1805—6-ból.

25) Dobsinai Nagy József borbirói számadása 1806—7-ből.

26) Dobsinai Nagy József városgazda számadása 1806—7-ből.

27) Tövissi Dániel bizonyító levele Somlyó várának tulajdonosát illetőleg 1678. július 18-án.

28) György János gazda számadása 1871—2-ből.

29) Egy békelevél Lindvay aliás Kovách Mihály maradékai és az Erdőtelek-család közt fennálló per megszüntetése tárgyában.

30) A vármegye inventáriuma 1785. aug. 31-én.

31) A vármegyei tisztség rendelése 1788. febr. 26-ról 3 drb.

32) Egy bizonyítvány a vár kulcsának erővel történt elviteléről, 1790. márc. 29-én.

1) Citatio a város ellen a mézárálás jog gyakorlásáért 1782. febr. 18-án.

2) Perfolymat, melyet a Bánffy-család tartott a város ellen a mézárálás jog gyakorlásáért 1784. márc. 27-ére.

3) Esketés levél a város mézárálási jogáról 1784. jan. 7-én.

4) A város és a plebános folyamodása a főkormányhoz a mézárálási jog tovább gyakorolhatása végett 1823.

5) A város folyamodása a főkormányhoz a mézárálási jogról hozott határozatának megváltoztatása iránt 4 drb.

6) Felelet a T. Tisztséghez a mézárás-zék dolgában.

7) A város mézárászékeiről szóló contractusok 1785, 1824, 1825, 1831, 1833, 1839. és 1837. évekből 7 drb.

8) Vágóhidról szóló contractusok 1833. jun. 1-én 2 drb.

9) A város kérelme Báthory Zsófiához, hogy a várost illető félesztendei Kántor alatt ne korcsmároltasson, az arra adott válasszal 1666. jan. 15-én.

10) Br. Bánffy László levele a piaci korcsmát illetőleg. 1730. febr. 22-én.

11) Esketés a várost kirekesztőleg illető félesztendei korcsmárolás jogairól 1733. jan. 15-ről.

12) Br. Bánffy László és a város közti contractus a piacon álló korcsma iránt 1735. okt. 23-ról.

13) A városnak kérelme a Bánffyakhoz a korcsmárolás régi módjának visszaállítása iránt. A Bánffyak válaszával 1764. november 29-én.

14) A város kérelme br. Bánffy Farkashoz a korcsmárolás dolgában, válaszzal együtt 1757. ápril 15-én.

15) A város földjén korcsmárló Beszkai Antal ellen elrendelt executionális iratok 1789. jun. 20-án.

16) A város felelete Beszkai Antal korcsmárolásának meggátoltatásának tárgyában 1812. dec. 31-én.

17) Halmágyi István által beadott irat, hogy Kállai József a város földjén ne korcsmároljon 1812. december 31-én.

18) Farkas László bizonyítványa a hidon tuli korcsma és pálinka mérés árendájáról és a város földjén levő házak taksájáról 1789. jun. 1-én.

(Vége köv.)

„A csunya férfi“.

A „Magyar Hirlap“ millenniumi albuma megjelent s ugyancsak meglepte az egész ország művelt olvasó-közönségét. Ennél változatosabb, tartalmasabb, érdekesebb és művészebb összeállítású irodalmi mű nem igen hagyta el a sajtót az utóbbi években. Van benne minden. Okos cikk, tanulságos reminiscencia a rajongás időszakából, a szabadságharc után következő fájdalmas napokból; azután tréfás krónika; ötletes vers; hazafias szép mondasok nagy férfiak tollából; stb. stb. De minden közt, ami az albumban különös érdeklődésre számíthat, legjobban fölkelte a női közönség figyelmét a „csunya férfi“ problémája.

Eredeti gondolat is volt az, megkérdezni egy egész ország szép asszonyát, szép leányát, hogy ugyan mért tetszik nekik jobban az a férfi, aki nem szép, mint az Adonisok.

Nemcsak eredeti, hanem egyszersmind ravasz gondolat volt. S az asszonykakat sikerült a „Magyar Hirlap“-nak egy kedves kelepébe csalni vele.

A sok bájos nőcske elárasztotta ezt az élelmes ujságot a legérdekesebb apró cikkekcskéik tömegével; mindegyik cikkeske írója azt magyaráztatja, hogy miért is tetszik neki jobban a csunya férfi, mint a szép. Némelyik hosszasan, némelyik rövidebben, némelyik csak egy ötlettel, egy rövid csattanós mondással vett részt a szellemi versengésben, amelyek a jutalma — a győztesnek, a legjobb vélemény írójának a számára — egy valószínű, egész igazi szekér bonbon, meg Kugler-sütemény.

No már most az a kérdés ugy-e, hogy miben van itt a ravaszág? Hiszen egy szekér bonbon csak megéri, hogy a női kacsók tollharcot versengjenek érte. Ah, istenem! persze! De a versengő „édességek“, nem, vagy csak nagyon kis részben; vettek észre valamit, a mi pedig meglehetősen fontos a dologban: azt tudniillik, hogy a kérdés lényege, ami körül a versengés forog, tulajdonképpen hamis tréfa.

Mert — azt hisszük legalább, — a „Magyar Hirlap“ maga sem veszi komolyan, hogy a hölgyeknek általában a csunya férfi tetszik, nem pedig az, akit a jó sorsa előnyös, csinos külsővel áldott meg.

A csunya férfiak, szegények, legtöbbször beszélhetnének erről; mert ámbár nincs lehetetlenség abban, hogy a csunya férfi is hódíthasson, sőt az sincs éppen kizárva, hogy ritka kivételképen valóságos don Juan legyen, de már csak a rendes, szokásos, hogy úgy mondjuk, köztapasztalati dolog, hogy a csunya férfiak mindig és mindenütt hátrányban vannak a szépek mellett.

Igazán kedves olvasmány a Magyar Hirlap ravasz „problémájára“ érkezett sok-sok felelet. Legkedvesebbek azok a fejtegetések, amelyekből ki lehet érezni a vergődést, hogy egy asszonyka (vagy leány) minél értelmesebben magyarázza meg azt, — amit maga sem hisz, — hogy ő neki csakugyan tetszik a csunya férfi.

Nem tetszik biz' az, — de hát az a hamis ujság azt állította, erősítette, — tehát ebből az alaptól kellett kiindulni a vitázó, vagy inkább véleményét adó asszonyoknak. Így aztán sokan, nagyon sokan nem beszéltek a — szívük szerint.

Vannak azonban pompás ötletek a vélemények közt, a melyek a rövidségükkel tűnnek ki. Ime például azt írja az egyik:

„Nem azért szeretem, mert csunya, hanem azért csunya, mert szeretem“.

Vagy egy másik, a kissé csipős fajtából:

„Véleményem szerint a legáltalánosabb női nézet az, hogy férfiszépség — egyáltalában nincs“.

És így tovább, százával ezrével.

A hölgyek kitettek magukért s a hamis Magyar Hirlap, amelyet mostanában még mohóbban olvas a közönség a nők válasza miatt: a markába nevet.

A végén pedig marad minden a régi-

ben. Igazság szerint semmi fontos dolog se fog kisülni a nagy eszmecseréből, csak az, hogy valaki, a kinek a sors kedvez, kap egy nagy szekér Kugler-cukrot.

A tüzoltó bál.

Azt hittük, hogy a polgári olvasóközönség táncestélyén Szilágy-Somlyó polgárságának bálozni szerető közönsége oly nagy számban jelent meg s úgy kimulatta magát, hogy a tüzoltók báljára már nem is lesz közönség.

No, aki velem együtt ezt hitte, ugyan kellemesen csalódott, mert a tüzoltók február első napján rendezett táncestélyen úgy megtelt a színház táncterme fiatal-sággal, hogy alig volt hely a táncolásra, már-már ahhoz kellett folyamodni, hogy a színpadon is táncoljanak. A mi ritkaság számba megy, manapság, annyi volt a táncos, hogy a második négyesben még fiatal embereknek kellett a táncosnőket helyettesíteni.

A tüzoltók bálja most is megfelelt régi jó hírének. Olyan általános jókedv uralkodott, hogy szintugy sajnálta az ember azt az egy-két öreg urat, aki az éjjel utáni órákban megkezdte a hazamenetelt.

Az egész bál közönség, a szépség szám-mal megjelent városi és vidéki intelligencia a késő hajnali órákig maradt együtt, dacára a csaknem türehtetlen nagy pornak, mely a táncterem ócska deszkái közül gomolyogva verődött fel.

A sok jelenlevők közül következők neveit tudtuk följegyezni. Asszonyok: Alszei Lajosné, Antal Jakabné (Ilosva), Ambrus Elekné, Bartha Endréné, Balta Elemérné, Barta Károlyné, Bölöni Sándorné, Benkő Pálné, Burger Jánosné, Balla Ferencné, Batori Józsefné, Czecz Károlyné, Csillag Jánosné, Farkas Istvánné, Farmati Istvánné, Farmati Józsefné, Fábán Mihályné, Grün Mórné, Halmágyi Endréné, Hatzer Flóriánné (Kárázszelek), Hulimka Gézané, Kethely Istvánné, Kálló Gyuláné, Katona Sándorné, Kriszt Sándorné, Kálmán Istvánné, Dr. Lang Jakabné, Lang Mórné, Lang Józsefné, Lengyel Istvánné (Kraszna) Lisztai Istvánné, Páskuj Antalné, özv. Ruzska Istvánné, Szellő Istvánné, Szodorai Lászlóné, Sikó Pálné, Spicz Zsigmondné, Szarvadi Imréné.

Leányok: Bartha Vilma, Bölöni Erzsike, Batori Róza és Katica, Grün Ilka, Klausz Katinka, Kiss Ilona, Lengyel Herminka (Kraszna), Mikola Piroška (Ráton), Nagy Mariska, Ruzska Margit, Szellő Gizella, Sikó Gizella, Zsitni Anna (Bályok).

Különfélek.

— *Mai számunkhoz fél iv kirendelési melléklet van csatolva.*

— **Mai számunkhoz** mellékelve veszik olvasóink Pacelt János debreceni mag- és virágkereskedő tavaszi árjegyzékét.

— **Lemondás.** Gencsy Sándor polgármester a helybeli kisdodova felügyelő bizottságának elnökségéről lemondott.

— **Új állatorvos.** Régi panasz talált szerencsés megoldást városunk egy közelebbi képviselői közgyűlésén, midőn a rég üresedésben lévő állatorvosi állást Emmér Mór okleveles állatorvossal betöltötte. Nevezett állatorvos már a múlt hó 30-án megérkezett és hivatali állását elfoglalta. Jó lesz ezt tudni azoknak a gazdáknak, kik a tapasztalt állatorvos működését igénybe óhajtják venni.

— **Szőlőfásoltási tanfolyam.** Guzman Dénes kir. borászati felügyelő február hó 10. 11. és 12-én Szilágy-Somlyón szőlőfásoltási tanfolyamot tart a városháza tanácstermében. E tanfolyam naponként d. e. 9-től 12-ig, és délután 2—4-ig fog tartani; s mindazok, kik azon rendszeres résztvesznek, s az ojtási módok készítését elsajátítják, a harmadik napon tartandó vizsga után, érdemük szerint bizonyítványt fognak kapni. Felhivatlak a szőlősgazdák, vincellérek és szőlőmunkások, hogy e tanfolyamon egy jó élesre fent késsel ellátva jelenjenek meg.

— **Krasznán** az önkéntes tüzoltó-egylet február hó 16-ik napján az egylet pénztára javára táncmulatságot rendez.

— **Lövizsgálat.** Városunk lóálló-mányának szokásos évi vizsgálata f. hó 10-én délelőtt 9 órakor fog a városház udvarán tartatni. E vizsgálatnál Emmér Mór o. állatorvos fogja a szemlét teljesíteni. A rendőrkapitányi hivatal hirdeteményileg, büntetés terhe alatt hívja fel a helybeli gazdákat, hogy lovaikat jelzett időben vezettessék a városháza udvarára.

— **Zilah város képviselő testülete** 500 ezer forint törlesztés kölcsön fölvételét határozta el. Ebből a város függő adósságait, a városház tovább építésének, vágóhid és árucsarnok fölépítésének költségeit fogják fedezni. Ugyanebből fog 130 ezer forint költségelőirányzattal az új honvédlaktanya is fölépítettetni. Ezenkívül a Polgári-téren, vagy a honvédlaktanya udvarán létesítendő ártézi kutra külön 6000 frtot szavazott meg a képviselő.

— **Nyilvános számadás.** A sz-somlyói önk. tüzoltó-egylet február hó 1-én tartott táncestélyén bevétel volt jegyekből 76 frt 20 kr., felülfizetésekből 55 frt 90 kr., összesen 132 frt 10 kr. Ebből kiadás 80 frt 07 kr, marad tiszta jövedelem 52 frt 03 kr. Felülfizettek: Báró Bánffy Dezső 10 frt, Egy társaság (fogadásból származó) 3 frt, Lengyel István (Kraszna) 2 frt 60 kr, Lázár István (Nagyfalu) 2 frt 40 kr, özv. Hegyi Mihályné (Debrecen), Liger Lajos, Páskuj Antal, főt. Mahalcsik Bónó, Bence József 2—2 frt, id. Páskuj István 1 frt 40 kr, Kedves György, főt. Mahalcsik Titusz, Ajtay Béla, Páskuj József, Ruzska Ignác, Csillag János, Kiss József mérnök, Zipfinger Péter, Zobel Lipót, özv. Tóth Lajosné 1—1 frt, dr. Lang Jakab, Kethely István, Balta Elemér, özv. Ruzska Istvánné, Hulimka Géza, Antal Jakab (Ilosva) 80—80 kr, Angyal János 60 kr, Kriszt Sándorné, Kanyó Ferenc 50—50 krt, N. N., N. N., Spitz Zsigmond, Hercz N., N. N., Nedecki István, N. N., Gáspár István, Gáspár Béla, Donogány János, Hubert Jenő, Sziszek Sándor, Svaicer Gábor, Schöffler Leó, Herman Lajos, Marzinián János, Kömives Vencel 40—40 krt, Bálint N., Barta Károly, Sikó Pálné, N. N., Fábán Mihály, Farmati István, Szőke Bálint 30—30 krt, Bálint N., Frankovics Ignác, Bartha Endre, Lang József 20—20 krt.

— **Szerencsétlenség.** Szilágy-Nagyfaluban báró Bánffy János kocsisát, Tót Györgyöt — mint egy szűkszuva hivatalos táviratból értesülünk — a lovak elgázták és meg is halt. A vizsgálóbíró máreggel rögtön ki is ment a helyszínére.

— **Megszűnt hirlap.** Az „Erdélyi Napló“ című politikai napilap, mely Kolozsvárt Dr. Szász Károly országgyűlési képviselő szerkesztése alatt jelent meg, február 1-ső napján megszűnt, s beolvadt a „Kolozsvár“ című lapba.

— **Szilágy-Csehbén** e hó 1-én a nagyvendéglő ez alkalomra izlésesen díszített termében kivilágos kivraddigt tartó táncestélyt rendezett a kaszinóegyesület. Jelen voltak: Dr. Bartha Lajosné, Bárkány Klára, Dorogmán Irma, Fodor Lina, (Völcsők), Fliszner Juliska (Böősháza), Félegyházy Berta, Grósz Gizella, Harry Mártonné, Horvatiné (Böősháza), Kovács Geróné, Katócné (Ilésfalu), Lenhart Luiza, Molnár Zsuzsika, Pap Mariska, Rácz Zsanka és Ilona, Teodorovics Mariska és Verbélyi Ilona. Továbbá Babuczay Györgyné, Drogománné, Grósz Lipótné, Kocsán Flóriánné, Lenhart Vilmosné, Lengyel Miklósné, ids. Pojlák Józsefné, Pap Mihályné, Rácz Mátyásné, Tráger Károlyné, Verebelyi Mihályné és Zelinszky Gyuláné urnók.

— **A seprőbör készítése tilos.** Az 1893-ik évi XXIII. törvény cikk a seprőbörök készítését nem engedi meg, azért, mert a borseprő oly anyag, a melylyel a borhamisítás terén sok visszaélés követhető el. A borseprő felhasználhatása tekintetében az 1893-ik évi november 29-én 83.432. szám alatt kelt kereskedelemügyi miniszteri rendeletnek 3-ik §-a a következőképp intézkedik: A borseprő felhasználása 2 módon van megengedve: 1. vagy akként, hogy a közönségesebb vagy gyengébb természetes borok a jellegzetes bor seprőjére öntve, ez által zamatosíttatnak; 2. vagy lepárlás útján előállítandó szeszese ital, seprő pálinka készítésére. Ellenben a borseprőből viz, vagy bárminemű más anyag hozzáadásával borszerű italt készíteni és forgalomba hozni feltétlenül tilos.

— **Tejgazdaság.** Minden gazda tapasztalja, hogy télen az istállóban való etetés folytán teheneknél ugy a tej jósa, mint a tejelőképeség csökken. Ezért nem mulaszt-hatjuk el a gazdálkodó urakat, a 40 év óta legjobb sikerrel használt Kwizda-féle korneuburgi marhatápporra — melyet Kwizda Ferencz János cs. és kir. osztrák és román kir. udvari veterinarum preparatum szállítója Korneuburgban készít — figyelmeztetni, mely mint eleséggpótlék teheneknél a tejet javítja és a tejképeséget fokozza.

— **A fátol.** Elischer Gyula dr. egyetemi tanár „A hölgyek némely rossz szokásáról” cím alatt egy füzetet adott ki, melyben a fátolról következőket írja. A fátol, mint az arc védelmi eszköze alkalmazásba jött, midőn a nő férjét vadászaton vagy utazásain elkísérte. Nemcsak az időjárás, hanem az utasíthatóság miatt is szükséges volt a fejét beburkolni, a szemet megvédeni. Rendes utak alig ha léteznek; vadonon, erdőn átilyeneket keresni, fölfele tehát mindenekelőtt látni is kellett, behatolni az erdő mélységeibe tüskön, bokron keresztül. E terhes mulatságnál a fátol jó szolgálatot tett. Minél kényelmesebb lett az utazás, annál kisebb, átlátszóbb lett a fátol is, s emlékszem rá, hogy nálunk egy időben divatos volt és sajnos, jelenleg megint az, olyat hordani, mely csak a szemet takarta el, de olyanra is, mely ismét már az orrocskát befogta s végre olyanra, mely nemcsak a fejet, hanem a nyakat is beborította, még pedig forró nyáron. Pedig nem élünk Törökországban, hol az aszonyt férfinak látni nem szabad; de éghajlatunkban nem fordul elő, hogy nyári hónapokban nyakunkon fásztunk volna. A fátol helytelen használata rossz szokás, de ártalmas is. Legyen a szövet még oly könnyű, hálózata elzárja önök elől a külső levegőt. Tudjuk, hogy minden belélegzőkor oxigént szívunk magunkba s helyébe a kilélegzőkor szénasavat és vizgőzt lehelünk ki. Erre nézve a fátol kell, hogy akadályozza a levegőcserét s ha eszövétháló alatt a levegő nem is mérges, de korántsem lehet egészséges. Nagyobb kárt okoz a fátol azáltal, hogy az orrból és szájból jövő vizgőzt feltartja és az arohórc lecsapódni engedi, a mire utalni előbb voltam bátor s nem egyszer láttam hölgyeknek lefagyasztott orrocskáját, mely keletkezett, mert a meleg szobában fentartották fátolukat. Végre a fátol az arc legnemesebb szervére, a lélek tükrére, a szemre káros. Nem könnyűs a látóképességre sűrű, homályos közeget át tekinteni, ez megfeszíti látóképességünket; a fátol pedig mindig homályos közeget. Még rosszabb a mintákkal tarkított, vagy ríktó színű fátol, mig előbbi az ideghártya egyes részeit működésen kívül hagyja, a másik az egyes idegvégződéseket izgatja, mind a kettő pedig a szemnek tisztá látását bémítja. Nem akarom türelmüket kifárasztani avval, hogy a fátol színéről, — mely néha bizony az egyén és hajszínevel sem egyezik meg, értekezem; ez divat dolga s erre rá mondtuk előbb bár kemény, de igazságos ítéletünket,

melyet változtatni már annyival inkább nincs szándékomban, mert hölgyeink bátran mutogathatják arcukat s nincs szükségük arra, hogy a ríktó fátol által a figyelmet vonják magukra.

— **Báti selyemszöveteket** 35 krtól 14 frt 65 krig méterenként, valamint fekete, fehér, színes Henneberg-selyem 35 krtól 14 frt 65 krig méterenként sima, csikos, kockázott, mintázott, damaszt stb. (mintegy 240 különböző minőség és 2000 szín és mintázatban) stb., a megrendelt áru postabér és vámentesen a házhoz szállítva mintákat postafordultával küld: **HENNEBERG G.** (cs. és kir. udv. szállító) selyemgyára Zürichben. Svájcba címzett levelekre 10 kros, levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven irt megrendelések pontosan elintéztetnek.

Irodalom.

— „**A Kert**”. A kertészet összes ágait magába foglaló kertészeti szaklap 3-ik száma a következő tartalommal jelent meg: Konyhakertészet: Fuchs Emil: Termeljünk magot magunknak s a küldönd részére. Ösapay Lajos: A bab hajtása. Band: A tök hajtása. — Gyümölcsészet. Angyal Dező: Blenheimi renet. Zádor Gyula: Téli oltás a szabadban. Bornemissza Zoltán: Az oltóvesszőkről. B. Z.: A gyümölcstermelés haszna. Balogh Ágost: A Clairgeau vajonca. Reiss F.: A magastörzsű ribiszke és pószméte termelése, nemesítése és értékesítése. — Diszkertészet. Vitályos: Viola tricolor maxima „Tüzkirály”. Mezriczkyné Szalay Alix: A napszamosok (folytatása és vége). Betz Károly: Egy nyári japáni tarka komló. Loschegg Antal: A gyöngyvirág tenyésztése és hajtása. Mühle Árpád: Egy diszkert terve. Ilseman Keresztély: Salpiglostis. (Trombitavirág). Székely Irén: A legelső tavaszi virágok. — Lugas. Németh József: Szőlőtelepítés gyökerecskékkel. Mauthner Ödön: A szőlő mézgás bacillus-betegsége. — Gép- és eszköztár. K. O.: A ciznégék fészekszekrénye. — Rovartan. W. J.: A hangyák a kert szolgálatában. — Tárcá. Wagner János: A kertészet mint a nevelés segédeszköze. — Faiskola. Vits: Prunus Myrobalana mint sövény. Kodolányi Antal: Egy érdekes lucfenyő ültetése. — Hirek. Emeljünk szobrot Bereczki Máténak!

— Gillemot Vilmos. — Mauthner Ödön. — Az új országház előtti tér rendezése. — A gyümölcs ára Londonban. — Időjós növény. — Helyreigazítás. Eladható gyümölcsfa ojtóvesszők. — Előfizetési felhívás. — Február havi teendők. — Apró szakközlemények. Fekete Pál: Még egyszer a gyümölcsfák védelme a nyulak ellen. — A Chililalérom alkalmazása a kertben. — A szegfű bujtványok elültetése. — Legjobb alany a Clanthus Dampieri részére. — Penész a jácint hagymákon. — Eperfalevél szükséglet a selyemhernyótenyésztésénél. — Szerkesztői üzenetek. — Színes műmellékletek. Blenheimi renet. Viola tricolor maxima „Tüzkirály”. — Fameszetek. Magastörzsű egres. Magastörzsű ribiszke. Egy nyári japáni tarka komló. Egy diszkert tervrajza. Sapiglosia. (Trombitavirág) Galanthus Elwesii. Crocus. A cinege fészekszekrénye és készítéséhez kívántató szerszám. A rüplyuk elő illesztett hágesóág. Deszkaméretű a fészekszekrény készítéséhez. Rossz szekrény. A felszerelt szekrényfészék. Prunus Myrobalana. A láncos szivattyú. Ugyanaz. Megjelenik minden hó 1-én és 15-én. Előfizetési ára: Egész évre 4 frt, félévre 2 frt, negyedévre 1 frt, egyes szám ára 20 kr. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VI., Andrassy-ut 23. szám.

— **Ungária.** (Magyar-Román Szemle) Folyóiratunk 1896. január 1-ével az V-ik évfolyamába lépett A folyóirat magyar részében a román nép történetét, szokásait, erkölcsait, irodalmát, kulturintézményeit igyekeztünk megismertetni. Közöltünk jelesebb román költőkből, beszély-irókból szemelvényeket Ebben a munkában a magyar írók közül hathatósan támogattak: Alexi György dr, Dengi János, Koós Ferenc. Lukácsy György, Márki Sándor dr, Marosán Viktor. Putnoky Miklós, Széchy Károly dr. Irányunkon ezen túl sem fogunk változtatni. Szigorúan kitartunk tervünk, célunk mellett, a mely a románságra nézve igaz hitünk szerint egyedül üdvöztő. Megjelenik havonként egyszer 3 nagy iven, borítékkal. Előfizetés egy évre 6 frt, félévre 3 frt. A pénz Kolozsvárra küldendő (K-monostor-utca 13 sz.) a folyóirat kiadóhivatalába. Dr. Moldován Gergely, az Ungaria, Magyar Román Szemle kiadóhivatalának szerkesztője.

— **A „Zenélő Magyarországa”** zenemű folyóirat február elsei III. száma igen érdekes zenedarabokkal jelent meg. Tartalmazza: I. Roszinszky „Sötét az éj” és Zsádányi Ármánd, „Kis kendő nagy kendő” szép népdalokat. III. Schorch H. „La Coquette” salon mazurkáját. IV. Meller V. „Az iczi-piczi asszonyka című végtelen kedves Couplet-Polkáját, mely a Somossy orpheum legújabb s naponta nagy tetszéssel énekelte műsordarabját képezi. Ára a negyedévenként 6 mindenkori 10-10 zeneoldallal megjelenő zeneműfolyóiratnak negyedévre 1 frt. Előfizetheti a „Zenélő Magyarország” kiadóhivatalában Budapest, Csengeri-utca 62.

— **Magyar nemzet ezredéves költészet** című szerleltt érdekes cyklus jelenik meg legközelebb a „Képes Családi Lapok” hasábjain, melynek írója Tolnai Lajos dr. E lapok olvasói, de minden magyar olvasó tudja, hogy Tolnai Lajos egyike a legnagyobb élő magyar íróknak, ki minden művében markáns vonásokkal rajzolja a magyar társadalmi életet, a benne nyüzsgő, egymást taszigáló embereket, kik az ő tolla által élnek és meglevendenek. Az előttünk fekvő 5-ik számba szintén neves írók és költők írták műveiket, nevezetesen: Beniczky Bajza Lenke, Lauka Gusztáv, Buza Barna, Szűts Jenő, Tölgyessy Mihály, Tolnai Lajos és Mihályi Hugó. A „Képes Családi Lapok” a legolcsóbb szépirodalmi lap az országban. Tessék a kiadóhivatalból (Budapest, vadász-utca 14.) mutatványszámt kérni.

— **A Szalay-Baróti-féle** millenáris nemzeti történetből, a kiváló diszműből, melyet a magyar közönség annyira kedvezően fogadott, most jelent meg a 30-ik füzet. Ebben is még Mátyás király kora van tárgyalva. A fejedelem hadakozásai a törökök ellen, a cseh háború, a hadi szervezet Mátyás korában, a király családi élete, utolsó napjai jelleme stb. mindezt a megszokott világos előadásban, könnyedén, igazán a méltó nagy közönségnek való módon adják elő a szerzők. Dícsérünk kell e füzet képét is. A műmelléklet Lotz falfestményét adja: „Hunyadi János halálát”. Mind a képek vagy rajzok eredeti felvétel után készültek. A Szalay-Baróti-féle történet, mely még ez évben teljesen be lesz fejezve, a Wodianer F. és fia cégnél rendelhető meg Budapest, Andrassy-ut 21. Ára füzetenként 30 kr.

— Az „**Erdélyi Gazdának**,” — az „Erdélyi Gazdasági Egylet” hivatalos közlönyének folyó évi első. — január 15-iki száma, egészen új alapokra fektetve számos érdekes rovattal kiegészítve és magas színvonalon álló bő tartalommal jelent meg. „Munkatársai” sorában ott látjuk Erdély legelső gyakorlati és az ország legkiválóbb szakíróit. „Egyesületi élet” rovatában ismerteti az „Erd. Gazd. Egylet” működését. „Önálló cikkei” hosszú sorozatából kiemeljük a következőket: Gazdáink és a toll. Tokaji Lászlótól. — A takarmányozásról, Hadviger Albert. — Műtrágyázási és növénytermelési kísérlet ifj. Lészay Ferenc. — Néhány szó az 1895 évi állatkiállításunkról, gr. Haller János — Keresztelés a sötétben, Monostory Mihály. — Az állathullák megsemmisítése. Jakab László. — A székelyföld közigazgatása 1894-ben, Kuszko István. — Berecky Máté. Szabó Samu „Lapszemle” rovata érdekes képet ad összes szakklapjaink működéséről. „Kisebb szakközleményei.” „Irodalmi szemléje.” „Vegyes rovata” mind tömör és tartalmas fejezetek. Nagyon fontos ezen felül forgalmi statisztikája, mely a keleti államokkal való állat és nyerstermény forgalmunk adatait minden lapnál előbb, már a megelőző hónapról is pontosan közli. Ajánljuk e kitűnő és teljesen gyakorlati irányú lapot a gazdaközönség szíves figyelmébe. Évi előfizetési ára 2 frt Egyleti tagok az 5 frt évi tagsági díjért, több más kiadványokkal együtt, ingyen kapják.

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓTULAJDONOS:
BÖLÖNI SÁNDOR.

H I R D E T É S E K.

Sz.-Kraszna és Vidéke Takarékpénztár Részvénytársaság.

M E G H Í V Ó.

Sz.-Kraszna és Vidéke Takarékpénztár Részvénytársaság
f. évi február 16-án, délelőtt 10 órakor

AZ OLVASÓ-EGYLET HELYSÉGÉBEN

évi rendes közgyűlést

tart, melyre a részvényesek tisztelettel meghívotnak.

T á r g y s o r o z a t:

- 1) Igazgatósági jelentés a társaság 1895. évi 4 havi működéséről.
- 2) A felügyelő bizottság jelentése a számadások és mérleg megvizsgálásáról.
- 3) A nyeremény hová fordítása iránt igazgatósági és ezzel kapcsolatos felügyelő bizottsági javaslat.
- 4) Az igazgatóságnak és f. bizottságnak a felmentvény megadása.
- 5) Az 1896-iki költségvetés.
- 6) Az alapszabály módosítása.
- 7) Egy igazgatósági, 3 rendes és 2 pót f. bizottsági tag az általános tisztújításig a ker. törv. 194. §. értelmében leendő megválasztása.

A z i g a z g a t ó s á g.

Kivonat az alapszabályokból: 18. §.

Minden részvény egy szavazatra jogosít, de 20 szavazatnál egy egyén nem gyakorolhat többet. És pedig 10 szavazatig minden részvény egy szavazatra, minden további 5 saját részvény egy szavazatra jogosít.

Meghatalmazás esetén minden részvény egy szavazatra jogosít ugyan, de egy egyén, mint meghatalmazott sem gyakorolhat többet 20 szavazatnál.

A részvényes által adott meghatalmazás tekintetében elegendő, ha az eredeti közgyűlési meghívón, sajátkezűleg aláírt meghatalmazást, a közgyűlés megnyitása előtt, a meghatalmazott bemutatja.



Őszibarackfa-csemeték nagymérvbeni eladása.

Eladásra szánt készlet: 103 legkitűnőbb fajban mintegy 80.000 drb. Csemeték árai: az 1-2 éves gazdag gyökerű, életerős csemeték darabja (azok erőssége szerint) 20 krtól 40 krig

Nagybani arok	100 drb. 40 kros csemete	1 vagy 100 fajban	38 frt.
250	40	1	100
500	40	1	100
1000	40	1	100
5000	40	1	100

100-an-
ként

Igen nagy készlet van a következő fajokból: (melyekben a kitűnőbbnél kitűnőbb korai amerikai fajok nagyrészt bent foglaltatnak) Amsden, Beatrix, Egresi-féle duránci, Grosse Mignonne native, Grosse Mignonne tardive, Gyümölcskertek királynője, Honeywell, Korai Sándor, I. Lipót, Lord Palmerston, (egylenő a Saint Josával), Matelka díjazottja, Mezőkomáromi duránci, Olga királynő, Precocoe de Canada, River's korai, Rothe May de Brig, Szép örnő, Szögi duráncija, Valparaiso, Venus emléje, Vezler-féle korai duránci, Waterloo, Wilder, Württemberg király stb. stb.

Tessék árjegyzéket kérni!

533—1896. kig. sz.

Hirdetmény.

A szilágy-szentkirályi körjegyzőséghez tartozó községek képviselőtestületei elhatározták egy körjegyzői lak és irodának 4296 frt 92 kr. összeg erejéig leendő építését.

A jelzett munkálat foganatosításának biztosítása céljából f. évi február hó 14-ik napjának d. e. 9 órájára a zilahi járás főszolgabírói hivatalában tartandó zárt ajánlati versenytárgyalást hirdetek.

A versenyezni óhajtok felhivatnak, hogy a fentebbi munkálat végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számítandó s a részletes feltételekben előírt 5%-nyi bántópenzzel ellátott zárt ajánlataikat a kitűzött nap d. e. 9 órájáig alólírtakhoz annyi adnak be, mivel a későbbben érkezettek figyelembe vétettni nem fognak.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó terv, költségvetés és részletes feltételek a zilahi járási főszolgabírói hivatalban a rendes hivatalos órákban naponként megtekinthetők.

Zilah, 1896. január 25.

Dr. Kaizler,
főszolgabíró.

2—2

358—1896. köz. sz.

Arverési hirdetmény.

Zilah város területén a város tulajdonát képező 37-7 kat. hold kiterjedésű „Oláhut“ nevű erdő faállománya cserkéreg termelésre való kihasználás céljából folyó 1896-ik

év február hó 20-án d. e. 9 órakor Zilahon, a városházánál tartandó nyilvános árverésen el fog adatni.

Kikiáltási ár 3770 frt — három-ezerhatszázhetven forint, — melynek 10%-a, vagyis 377 frt bántópenzzel készpénzben, vagy óvadékképes értékpapírban előlegesen leteendő s illetve a zárt írásbeli ajánlathoz csatolandó.

Az árverés megkezdéséig, vagyis 1896. február 20-ik napjának d. e. 9 órájáig zárt írásbeli ajánlatok is elfogadtnak s ezek kellő bántópenzzel ellátva, a város polgármesteréhez adandók be.

A zárt ajánlatban határozottan ki-teendő az, hogy venni szándékozó az árverési feltételeket ismeri s magát azoknak aláveti.

Az árverési feltételek a polgármesteri hivatalban a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Zilah, 1896. január 22.

Péntek Farkas,
polgármester.

2—2

218—896. tkvi. sz.

Hirdetmény.

Leesmér község telekkönyve birtokszabályozás folytán átalakított és ezzel egyidejűleg azokra az ingatlanokra nézve, a melyekre az 1886. XXIX. az 1889. XXXVIII. és az 1891. XVI. t. c. cikkek a tényleges birtok tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892. XXIX. t. cikkben szabályozott eljárás a telekkönyvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatosan foganatosított.

Ez azzal a felhívással tétetik közre:

1) hogy mindazok, kik az 1886. XXIX. t. c. 15. és 17. §§-ai alapján, ideértve e §§-oknak az 1889. XXXVIII. t. c. 5. és 6. §§-aiban és az 1891. XVI. t. c. 15. §-a

pontjában foglalt kiegészítést is, valamint az 1889. XXXVIII. t. c. 7. §-a és 1891. XVI. t. c. 16. §-a „b“ pontja alapján eszközölt bejegyzések, vagy az 1886. XXIX. t. c. 22. §-a alapján történt törlések érvénytelenségét mutatják, e végből törlési keresetüket 6 hónap alatt, vagyis 1896. július hó 30. napjáig bezárólag a tkvi hatósághoz nyujtsák be; mert az ezen meg nem hosszabbítható záros határidő után említett törlési kereset annak a 3-ik személynek, a ki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat.

2) Hogy mindazok, kik az 1886. XXIX. t. c. 16. és 18. §§-ának esetében, ideértve az utóbbi §-nak az 1889. XXXVIII. t. c. 5. és 6. §-aiban foglalt kiegészítéseit is, a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellenmondással élni kívánnak, írásbeli ellenmondásukat 6 hónap alatt, vagyis 1896. július 30-ik napjáig bezárólag a tkvi hatósághoz nyujtsák be; mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után ellenmondásuk többé figyelembe vétetni nem fog.

3) Hogy mindazok, a kik tkvi átalakítása tárgyában tett intézkedések által, nem különben azok, a kik az 1. és 2. pontban körülírt eseteken kívül az 1892. XXIX. t. c. szerinti eljárás és az ennek folyamán történt bejegyzések által elébb nyert nyilvánkönyvi jogait bármely irányban sértve vélik, ideértve azokat, és a kik a tulajdonjog arányainak az 1889. XXXVIII. t. c. 16. §-a alapján történt bejegyzését sérelmesnek találják, e tekintetben felszólamlásukat tartalmazó kérvényüket a tkvi. hatósághoz 6 hónap alatt, vagyis 1896. július 30-ik napjáig bezárólag nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható zárhatáridő elmulta után az átalakításkor közbejött téves bevezetésből származó bármilyen igényének jóhiszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetnek.

Az említett bejegyzéseket pedig csak a törvény rendes útján csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogának sérelme nélkül támadhatják meg.

Egyuttal figyelmeztetnek azokat a feleket akik a hitelesítő bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, hogy a mennyiben azokhoz egyszersmind egyszerű másolatokat

is csatoltak vagy ilyeneket pótlólag benyujtanak, az eredetieket a tkvi hatóságnál átvehetik.

Kir. járásbíró, mint tkvi hatóság. Sz.-Somlyón, 1896. január hó 14-én.

DONOVÁK SÁNDOR,
kir. aljbíró.

1—3



Több mint 50 év óta
sikerrel használtatik!

Az

ESZÉKI SPITZER-KENŐCS

és az

Eszéki Salvator-Szappan.

Valódi minőségben csakis
mint eddig, ezentul is

ESZÉKEN, felsőváros

DIENES C. J.-féle

gyógyszertárban

készül és megrendelhető. 3—16

Szeplőket

és

májfoltokat

valamint az összes

bőrtisztatálansá-

gokat

biztosan eltávolít



1 tégely valódi Spitzer kenőcs	35 kr.
1 üveg valódi Spitzer mosdóvíz	40 kr.
1 darab valódi Salvator-szappan	50 kr.
1 doboz valódi lyoni rizspor 3 színben	50 kr. és 1 frt.
1 tégely kézpaszta	60 kr.

FIGYELMEZTETÉS!

Csak akkor valódi, ha a fenti törvényileg beiktatott védjeggyel el vannak látva és kéretik a t. közönség csakis DIENES-féle eszéki kenőcsöt és szappant kérni és elfogadni.



BÖZÖNI SÁNDOR

KÖNYVNYOMDÁJA

SZILÁGY-SOMLYÓN.

Ajánlja a mai kor kívánalmainak teljesen megfelelő betűkészlettel, diszítésekkel és a legújabb szerkezetű GYORSSAJTÓVAL ellátott könyvnyomdáját, mindenféle nyomdai munkák gyors, csinos és hibátlan elkészítésére.

A LEGJUTÁNYOSABB ÁRBAN ÉS LEGRÖVIDEBB IDŐ ALATT KÉSZIT:

TUDOMÁNYOS és SZÉPIRODALMI KÖNYVEKET,

FOLYÓIRATOKAT, KÖRLEVELEKET, SZÁMLÁKAT, ÁRJEGYZÉKEKET, FALRAGASZOKAT,

BÁLI ÉS LAHODALMI MEGHÍVÓKAT, ELJEGYZÉSI KÁRTVÁKAT,

LEVÉLPAPIROKRA és BORITÉKOKRA CZIMEKET, NÉVJEGYEKET stb.

Hoczkás és sima levélpapirokkal,

borítékok-, és mindennemű nyomtatványhoz nagyválasztékú papírkészlettel rendelkezik.

Üdélki megrendelések gyorsan és pontosan teljesítettnek.

UGYANITT MEGRENDELHETŐ A

„SZILÁGY-SOMLYÓ”

TÁRSADALMI HETILAP, MELY A MEGYE EGYIK LEGELTERJEDTEBB LAPJA.

KÖHÖGÉS,

elnyálkásodás és rekedtség ellen igen jó háziszser

a RÉTHY-féle

PEMETEFŰ-CUKORKA,

mely a köhögést csillapítja és a nyálkát feloldja. Kellemes íze folytán a gyermekek szívesen veszik.

Egy doboz ára 30 kr.

Kapható: Sz.-Somlyón: Balta Elemér és Szaploneczay Sándor,
Zilahon: Kraicsinger Hugó, — Tasnádon: Dulka Elek gyógy-
szerész uraknál. 5—5

Oly helyekre, hol raktár nincs, 1 frt 50 krért 5 dobozt bérmentve küld RÉTHY BÉLA gyógyszerész B.-Csa-bán.

3 arany, 15
ezüst érem
12 dísz- és
elismerő
okmány

Kwizda Ferencz János

K w i z d a - f é l e

Korneuburgi marha-táppor,

több mint 40 év óta a legtöbb istállóban használatban, étvágyhi-
ánynál, rossz emésztésnél, valamint teheneknél a tej javítása s a
tejelő-képesség fokozása céljából.

Egy dobozzal 70 kr., fél dobozzal 35 krajczár.

Fő letét:

kerül. gyógyszer-tár Korneuburgban.

Védjegy



Védjegy.

roman kir. udv. szál-
lító.

Kapható a
gyógyszertá-
rakban és
drogistáknál

Az 1896. ezredéves kiállítás alkal-



mából az államtól engedélyezett

II. MAGYAR OSZTÁLYSORSJÁTÉK.

Kibocsátás: 120,000 sorsjegy 45,007 három osztályba osztott nyereménynyel és egy jutalommal.

H u z á s o k :

I. osztály:

1896. február 5—8-ig.

Árak az I. osztályra:

1 egész	1 fél	1 tized	1 huszad sorsjegy
20.—	10.—	2.—	1.— forint.

II. osztály:

1896. március 11—14-ig.

Teljes sorsjegyek árai (mindhárom osztályra érvényes):

1 egész	1 fél	1 tized	1 huszad sorsjegy
60.—	30.—	6.—	3.— forint.

A nyeremények teljes adó- és illetékmentességet élveznek és minden levonás nélkül fizettetnek ki; a huzások az állami hatóságok felügyelete alatt állanak és egy kir. közjegyző jelenlétében ejtetnek meg.

Midőn a sorsolási tervezetet fentebbiekben közzé tesszük, egyben köztudomásra hozzuk, hogy a sorsjegyek mátol fogva a falraga-
szokon jelzett elárusítóknál a fenti eredeti áron kaphatók.

Budapest, 1895. december 24.

Magyar Osztály-Sorsjáték Igazgatóság.

Minden
3-ik sorsjegy
nyer.

Még soha nem létezett nyereményesélyeket

nyújt az államilag engedélyezett

Minden
3-ik sorsjegy
nyer.

II. MAGYAR OSZTÁLYSORSJÁTÉK

45,007 három osztályba osztott pénznyeremény 9,200,000 korona összértékben.

Legnagyobb nyeremény a legkedvezőbb esetben

EGY MILLIÓ KORONA.

Az I. osztály huzása:
1896. február 5—8-ig.

A II. osztály huzása:
1896 március 11—14-ig.

A III. osztály huzása:
1896. május 12—28-ig.

Nyereménytervezet:

Nyeremény	korona	korona
1	á	80000 = 80000
1	"	60000 = 60000
1	"	40000 = 40000
1	"	30000 = 30000
1	"	20000 = 20000
1	"	15000 = 15000
1	"	10000 = 10000
2	"	8000 = 16000
8	"	4000 = 32000
10	"	2000 = 20000
13	"	1000 = 13000
100	"	400 = 40000
860	"	200 = 172000
9000	"	80 = 720000
10000	nyeremény összesen	1268000

Árak az I. osztályra:

1/1	1/2	1/10	1/20
20.—	10.—	2.—	1.— forint

Nyereménytervezet:

Nyeremény	korona	korona
1	á	100000 = 100000
1	"	60000 = 60000
1	"	40000 = 40000
1	"	30000 = 30000
1	"	20000 = 20000
1	"	15000 = 15000
1	"	10000 = 10000
2	"	8000 = 16000
8	"	4000 = 32000
10	"	2000 = 20000
13	"	1000 = 13000
100	"	400 = 40000
860	"	200 = 172000
9000	"	120 = 1080000
10000	nyeremény összesen	1648000

Nyereménytervezet:

Nyeremény	korona	korona
1 jutalomdíj	600000	= 600000
1	á	400000 = 400000
1	"	300000 = 300000
1	"	200000 = 200000
1	"	100000 = 100000
2	"	40000 = 80000
2	"	20000 = 40000
5	"	10000 = 50000
10	"	8000 = 80000
34	"	6000 = 204000
100	"	2000 = 200000
200	"	1000 = 200000
2650	"	200 = 530000
22000	"	150 = 3300000
25007	nyeremény és 1 jutalom	6284000

Teljes sorsjegyek árai (mindhárom osztályra érvényes)

1/1	1/2	1/10	1/20
60.—	30.—	6.—	3.— forint

ajánlja és szétküldi az összegnek előzetes beküldése mellett vagy utánvétellel

HEINTZE KÁROLY, BUDAPEST,
Szervita-tér 3.

Sürgöny-cím:
Lottoheintze,
Budapest.

Biztonság szempontjából ajánlatos, hogy a sorsjegyeknek ajánlott levélben való küldése kívántassék és a fenti eredeti árak mellett osztálysorsjegyeknél ajánlott levelek portója és nyereményjegyzék díja fejében 25 kr, — teljes sorsjegyek megrendelésénél pedig portó és 3 nyereményjegyzékért 50 kr. küldendő be.
Az első magyar osztálysorsjáték alkalmával tisztelt vevőim között a következő főnyereményeket osztottam ki: 400.000
200.000, 80.000, 50.000 koronásak stb. 4—5

Sürgöny-cím:
Lottoheintze,
Budapest.